Het lijken de tien geboden wel: Gij zult geen seks hebben tijdens dit weekend. Gij zult niet met derden over de identiteit praten van de mannen die aan dit weekend deelnemen. Wat gij binnen de groep hoort, blijft voor altijd binnen de groep. Gij zult de geheime locatie niet aan derden bekend maken. Gij zult geen homohater zijn. En gij zult een ervaring ondergaan die u op weg helpt de mannelijkheid te (her)vinden.

Dit najaar organiseerde de Amerikaanse organisatie People Can Change het 36ste ultrageheime homohealingsweekend Journey into Manhood (JiM). Hoewel de meeste weekenden zich in Amerika afspelen, bedient de groep sinds een jaar ook de Europese vraag naar genezing van homoseksuelen. Deze editie vond plaats op de YMCA Fairthorne Manor, vlak bij het Britse Southampton.

33 mannen vulden vooraf de uitgebreide vragenlijsten over geloof en seksualiteit in. Daarna werden ze toegelaten om de kans te krijgen te genezen van hun ongewenste homoseksuele verlangens. Het leverde een groep op van veelal hoger opgeleide mannen tussen de 20 en 50 jaar uit dertien landen, christenen, orthodoxe joden, moslims en Hindoestanen.

Sommigen zijn verloofd of getrouwd, een aantal hebben nog nooit openlijk over hun homoseksuele gevoelens gesproken en anderen zijn in de war en zeggen: 'Ik weet dat God van mij houdt zoals ik ben. Maar volgens de bijbel is dit een grote zonde dus kan het niet goed zijn dat ik dit voel.'

Ik vertegenwoordig de Nederlandse delegatie en dat op zich zorgt al voor opmerkingen. 'Nederland is toch zo tolerant, wat doe jij hier?' Als ik antwoord dat Nederland zich weliswaar tolerant presenteert ten aanzien van homo's, maar dat ik in mijn kerkelijke omgeving niet mezelf durf te zijn en dus hier ben gekomen, knikt men goedkeurend.

Giovanni uit Sicilië stelt zichzelf vrijdagavond voor in de groep, na een hele middag vol geheimzinnige therapieoefeningen. 'Ik kom uit een samenleving waar macho zijn heel belangrijk is. Ik leid een dubbelleven en ik wil dat niet meer. Ik heb God gevonden en nu wil ik een vrouw en kinderen.'

Eerder die dag zag ik Giovanni in de vroege trein naar een plek op anderhalf uur van Londen waar niets anders te vinden is dan een viaduct, een benzinestation en het Railway Cafe. Giovanni droeg hippe kleding en keek nerveus om zich heen. Ik zag al snel meerdere mannen die met een routebeschrijving en een weekendtas of rugzak langs de Pink Mead Farm een bosweg opliepen om daar voor een houten kot waar de verf van afbladderde te wachten tot de 'levensveranderende ervaring' zou beginnen. In het volle besef dat er geen weg terug is, sloot ik me bij hen aan.

'Identiteitsbewijs alstublieft,' zegt een man achter een tafel. 'Hier en hier een krabbel zetten.' Hij wijst naar twee A4'tjes met geheimhoudingsclausules. 'Tas in de hoek zetten. Je slaapt in kamer 1.'

TERGENDE PANFLUITMUZIEK

We worden één voor één het bos ingestuurd. Vijf mannen wachten ons op. Ze houden een stok vast met daaraan een rood vlaggetje. Om hun nek hangt een ketting met een lederen zakje. Ze zeggen: 'Wat maakt jou tot een man?' en 'Wie is verantwoordelijk voor jouw reis?' Op de sociaal wenselijke antwoorden 'Mijn lichaam' en 'Ik' knikken ze. 'Wat zit er in dat zakje,' vraag ik. De laatste man schiet in de lach. 'Daar kom je vanzelf achter.' Hij wijst naar een gebouw. 'Ga daar in de kring zitten.'

Met tergende panfluitmuziek op de achtergrond zoeken alle deelnemers één voor één een plek. 'Is iedereen binnen?' vraagt een dikke man met een baard die de hele tijd heeft gemediteerd. 'Ja? Doe de container dicht!'

Anton komt in de cirkel staan en zegt: 'Voordat jongens in Afrikaanse stammen een man worden, moeten ze een ritueel doormaken. Ze worden herboren en leren hoe ze met woede, liefde, angst en verdriet om moeten gaan. In de westerse wereld ontbreken die rituelen.'

Hij begint met het voordragen van het verhaal Sjaak en de bonenstaak. 'Sjaak moet van zijn moeder hun oude koe verkopen op de markt, anders kunnen ze geen eten kopen.'

Een jongen springt in de cirkel. Hij speelt Sjaak en ruilt de koe voor 'magische' bonen. Als hij die aan zijn moeder laat zien, gooit ze die met grote gebaren weg. Anton: 'De volgende morgen stond er een bonenstaak.'

Dan volgt zijn uitleg: Sjaak moet volwassen worden en voor het gezin gaan zorgen. Hij ruilt de koe voor iets mannelijks: zaad. De bonenstaak stelt een penis voor die Sjaak moet beklimmen om zijn mannelijkheid te vinden. Anton: 'The Journey begins...'

'Juist, Rufus. Sla hem, hij moet dood.' Sonny legt een ballon op de grond. 'Dat is zijn hoofd, trap er maar op.' De ballon knalt, Rufus zucht. Hij is kapot

KOKHALZEN

'Homo's zijn als kannibalen,' zegt Anton die zich tijdens JiM ook wel de Stamoudste noemt. 'Kannibalen eten de mannen op die ze zelf zouden willen zijn. Als man met homoseksuele gevoelens voel je je aangetrokken tot mannen die iets hebben dat jij mist. Je wilt ze verslinden. Je wilt dat ze bij